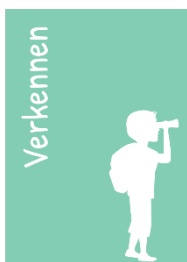

Doelen veiligheidsplan

- De kinderen voelen zich sociaal veilig op ons kindcentrum
- De kinderen voelen zich psychisch veilig op ons kindcentrum
- De kinderen voelen zich fysiek veilig op ons kindcentrum
- Leerlingen, medewerkers, directie, kanjer-/anti-pestcoördinator en ouders weten wat ze kunnen doen ter preventie van onveilige situaties
- Leerlingen, medewerkers, directie, kanjer-/anti-pestcoördinator en ouders weten hoe ze kunnen handelen als het toch onveilig wordt

Uitgangspunten

Verkennen

De kinderen verkennen de wereld dichtbij en verder weg. Wij verkennen daarbij ook hoe je met elkaar om kunt gaan in deze kleine samenleving en verwonderen elkaar over de verschillen die er zijn. Daarbij willen wij wel kaders aanbieden, ons kindcentrum dient een veilige plek te zijn waar je tot leren kunt komen.

Verbinden

De kinderen en medewerkers zoeken continu verbinding in de relatie met elkaar en met God. Daarbij is het belangrijk dat er ook verbinding is tussen opvoeders en het kindcentrum. Wij willen samen met ouders en kinderen zorgen voor een veilig kindcentrum. Wij vinden het belangrijk dat wij te vertrouwen zijn; wij willen gezien, gehoord en begrepen worden. Wij gaan uit van elkaars goede bedoelingen en kijken met vertrouwen naar elkaar en de kinderen.

Vieren

Wij verwonderen en vieren ons over wat God voor ons betekent en over wie Hij geschapen heeft. Wij zijn samen verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen en vieren de diverse karaktereigenschappen. Een goede opvoeding richt zich op fundamentele menselijke waarden zoals: liefde, vertrouwen, mededogen, toewijding, verantwoordelijkheid en betrokkenheid in de breedste zin van het woord. Wij zorgen voor een veilige sfeer door grensoverschrijdend gedrag op een nette manier zorgvuldig aan te pakken. Daarin werken wij samen met elkaar.

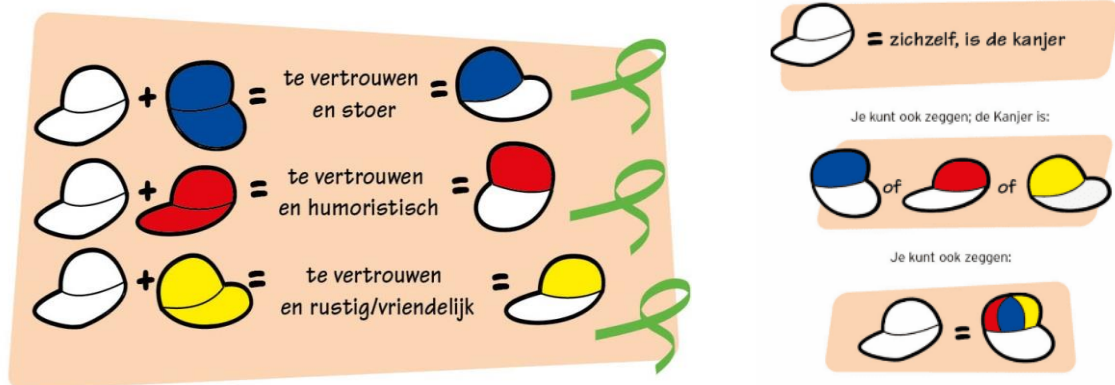
Eigenheid

Wij geloven in de uniciteit van elk kind, met kwaliteiten door God geschapen. Ons uitgangspunt is dan ook dat je jezelf mag zijn. Je hoeft je niet anders voor te doen, je bent goed zoals je bent. Wij geven daarin het goede voorbeeld door respectvol met elkaar om te gaan en elkaar op te zoeken als er zorgen zijn of er zich problemen voordoen.

Preventieve maatregelen

Wij maken gebruik van de Kanjertraining, zowel de kinderen als iedere werknemer op ons kindcentrum. Wij bespreken en oefenen in de lessen, en daarbuiten, in de omgang met elkaar ons gedrag. Dat doen wij door:

- De petten. Wij maken gebruik van vier petten met verschillende kleuren. Wij maken daarmee kinderen bewust van hun gedrag en oefenen met ander gedrag. De petten zijn gekoppeld aan gedrag, gedrag kun je veranderen.
- Alle kleuren petten hebben hun valkuil wanneer de witte pet van vertrouwen wegvalt. Als wij niet meer met vertrouwen naar elkaar of naar onszelf kijken, komen wij terecht in wantrouwen. Bij de ene persoon of in de ene situatie uit dit zich in te krachtig gedrag (blauwe pet), bij een ander in te onderdanig angstig gedrag (gele pet) en bij een ander in clownesk meeloopgedrag (rode pet).
- In het aanspreken van kinderen gebruiken wij pettentaal. Voorbeelden hiervan: "Welke pet heb je nu op? Hoe kun je de witte pet erbij opzetten?" "Ik zie een heleboel witte petten!" "Wil je te vertrouwen zijn? Doe dan als de witte pet." De pettentaal helpt ons om zonder oordeel het kind op zijn gedrag aan te spreken.

Je kunt een kanjer zijn op verschillende manieren. Je kunt jezelf zijn in combinatie met de blauwe pet. Dan reageer je op een stoere manier. Je vertoont leiderschapsgedrag. Je kunt je grenzen aangeven. Je durft plannetjes te maken en bent ondernemend. Zolang naast de blauwe pet ook de witte pet van het vertrouwen aanwezig is, zullen deze kinderen zich op een hele positieve en krachtige wijze gedragen.

Je kunt ook een kanjer zijn in combinatie met de rode pet. Dan ben je vol levenslust. Je hebt een goed gevoel voor humor. Je bent optimistisch en je verstaat de kunst van het relativeren. Zolang naast de rode pet ook de witte pet van het vertrouwen aanwezig is, zullen deze kinderen op een hele positieve en opgewekte manier weten te reageren.

Je kunt ook een kanjer zijn in combinatie met een gele pet. Dan ben je vriendelijk, bescheiden en aardig. Zolang naast de gele pet ook de witte pet van het vertrouwen aanwezig is, zullen deze kinderen op een hele positieve en rustige manier weten te reageren.

Uiteraard zijn er ook verschillende combinaties van petten mogelijk. Belangrijk gegeven is dat het hierbij gaat om coping. De petten zijn hulpmiddelen om op een respectvolle wijze over gedrag te kunnen praten. Kinderen zijn niet het gedrag van de pet, maar de petten staan voor de keuzes die de kinderen kunnen maken. Kinderen wordt daarmee geleerd dat ze zelf verantwoordelijkheid dragen voor de gedragskeuzes die ze maken. Zolang je drager bent van de witte pet van vertrouwen kun je ook niet zeggen dat de ene combinatie beter is dan de andere combinatie van petten.

Smiley poster

De smiley poster kan gebruikt worden voor kinderen, leerlingen, medewerkers en ouders. Wij lichten dit toe:

Kinderen/leerlingen

Welk gedrag willen wij wel en niet op ons kindcentrum? Waar ligt de grens? De smiley poster geeft hier handvatten voor. Wij willen kinderen leren om rekening met elkaar te houden, om ook op ons kindcentrum om te zien naar je naaste. Let op de gevoelens van jezelf en van de mensen om je heen. Andersom geldt ook: het is jouw verantwoordelijkheid om aan te geven wanneer je je ergens niet prettig bij voelt. De meeste mensen bedoelen het goed, maar het gaat wel eens mis. Je helpt de ander door je grens aan te geven: "Ik vind het vervelend als je ... doet. Wil je dat anders doen?"

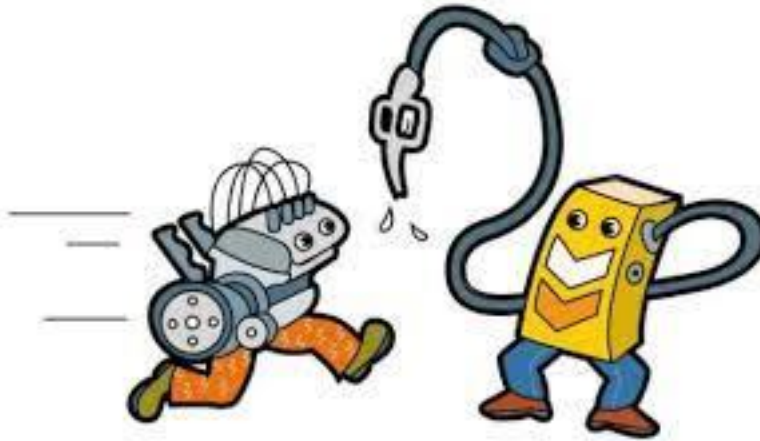
Medewerkers, ouders

Wat mogen wij, als kindcentrum en als ouders, van elkaar verwachten?

- Als wij ons zorgen maken om een kind, dan overleggen wij respectvol met de kinderen, ouders en de leerkracht of medewerkers van de opvang. Wij geven elkaar feedback, gaan met die ander in gesprek. Kortom: Wij spreken met respect over en met elkaar.
- Wij zoeken een oplossing die goed is voor het kind, de klasgenoten, de ouders en het kindcentrum.
- Soms bedoelt de ander iets goed, maar ervaar je het vervelend. Wij geven dan rustig onze grens aan, zodat de ander rekening met je kan houden.

Afsprakenposter

Als leidraad van hoe wij op het kindcentrum met elkaar om willen gaan, gebruiken wij de volgende vijf uitgangspunten van de kanjertraining. Deze uitgangspunten zijn terug te vinden op de posters in de lokalen en sluiten aan bij de bovengenoemde petten.

Motor en Benzine: alles wat aandacht krijgt, groeit

Leerlingen

Met de Kanjertraining leren ije dat alles wat aandacht (benzine) krijgt groeit. Vervelend gedrag (motor) blijft doorgaan en krijgt status als kinderen meelachen en erbij staan. Wij maken kinderen bewust van de benzine die ze (vaak onbedoeld) geven aan gedrag dat niet prettig of storend is. Zo leren kinderen sociale verantwoordelijkheid te nemen en ervoor te kiezen om geen benzine te geven.

Leerkracht

De leerkracht probeert in de klas benzine (aandacht) te geven aan positief gedrag. De leerkracht spreekt benzinegevers aan: "Geef maar geen benzine". Hierdoor krijgt negatief gedrag minder aandacht (benzine) van de leerkracht.

Ouders

Wat kunnen ouders thuis doen?

Bevraag uw kind eens of het benzine geeft in de klas. Soms klagen kinderen thuis over vervelend gedrag van een klasgenoot. Het komt geregeld voor dat kinderen onbedoeld zelf benzine blijken te geven aan dit gedrag. Dit kan door erom te lachen, door ernaar te kijken maar ook door te klagen ("oohhh, stil nou eens, nou nou, hou nou op..."). Dit houdt onbedoeld het gedrag in stand.

Waar geeft u thuis benzine aan? Lacht u om storend gedrag van uw kind, dan zal uw kind hiermee doorgaan. Spreekt u alleen uw kind aan op negatief gedrag, dan zal uw kind daarmee aandacht vragen. Geef daarom veel complimenten en benoem dus gedrag wat u prettig vindt. Dan zal dat gedrag versterkt worden.

Wat doen wij als het misgaat?

Het is normaal dat er af en toe wrijving tussen kinderen is, zowel thuis en op het kindcentrum. Ze willen spelen met hetzelfde speelgoed, ze willen rustig werken terwijl een ander door de klas roept. Ze willen met hetzelfde kind spelen maar niet met elkaar. Kortom: er ontstaat gedoe. Dit zijn voor kinderen allemaal leermomenten. In het volwassen leven moeten wij immers ook leren omgaan met onze behoeftes en die van anderen. Wij zullen onze grenzen en wensen moeten aangeven.

Fase 1 - Aangeven dat je ergens last van hebt.

Wij willen vanuit vertrouwen met elkaar omgaan, dan mag je er ook op vertrouwen dat een ander naar je luisteren wilt.

Tips voor medewerkers en ouders:

- Ga na een conflict of gedoe geen rechter spelen om dader en slachtoffer te identificeren. Richt je op de toekomst: "Willen jullie het oplossen? Hoe zouden jullie dit de volgende keer anders kunnen doen?"
- Leer kinderen hoe je op een rustige, respectvolle manier zegt dat je last hebt van iemand. De woorden en toon moeten bij het kind zelf passen.
- Leer kinderen te stoppen met hun gedrag als een ander aangeeft er last van te hebben.
- Geef hierin zelf het goede voorbeeld. Hoe doet u als u last heeft van iemand in uw gezin, familie, vriendenkring, buurt? Welke gedragsvoorbeelden krijgen kinderen van u?
- Spreek met respect over andere kinderen, ouders en medewerkers.
- Bespreek met kinderen het verschil tussen plagen en pesten.
- Leer kinderen de intenties van anderen te interpreteren. Een kind kan iets als een grapje bedoelen, maar een ander kan het als beledigend opvatten. Leer kinderen om te checken hoe de ander het bedoelde.

Fase 2 - Het storende gedrag gaat door.

Een motor kan niets beginnen, als het geen benzine krijgt. Word dus niet boos, ga niet huilen, ga niet in discussie. Laat de klasgenoot die vervelend doet kletsen, en ga samen met een klasgenoot die je vertrouwt iets anders doen. Als jij niet meer op het vervelende gedrag let, houdt het meestal vanzelf op. Gaat het toch door? Dan stap je naar een volwassene die kan helpen.

Vaak blijft het bij een incident, en is er géén sprake van structureel pesten.

Tips voor medewerkers en ouders:

- Leer kinderen weg te lopen bij vervelend gedrag, en steun te zoeken bij leeftijdsgenoten. Voor sommige kinderen is dit een oefening in zelfbeheersing.
- Geef hierin zelf het goede voorbeeld. Laat u zich bepalen door negatieve personen in uw leven? Of besteedt u energie aan positieve zaken?
- Leer kinderen om hulp te vragen bij een volwassene als vervelend gedrag doorgaat. Bespreek het verschil tussen klikken en om hulp vragen.
- Ook kinderen van wie u het misschien niet verwacht, kunnen doen als een rode of zwarte pet. Vraag kinderen of het de bedoeling was om de ander bang, verdrietig, boos te maken of pijn te doen. Laat kinderen zelf nadenken over een oplossing die goed is voor alle betrokkenen.
- Problemen tussen kinderen die zich op het kindcentrum voordoen, worden op het kindcentrum opgelost. Het kindcentrum betreft indien nodig de ouders daarbij.
- Spreek, ook als zich problemen voordoen, met respect over andere kinderen, ouders en medewerkers.

Fase 3 - Iemand wordt structureel lastiggevallen vanuit machtsverhouding: pesten.

Definitie pesten

'Wanneer een kind of groepje in een machtsverhouding steeds opnieuw een ander kind blijft lastigvallen (psychisch, verbaal of fysiek), spreken wij van pestproblematiek.' Bij plagen zijn de kinderen gelijk aan elkaar; er is geen machtsverhouding. De rollen liggen niet vast: de ene keer plaagt de één, de andere keer plaagt de ander. Het gebeurt zonder kwade bijbedoelingen en is daarom vaak leuk, plezierig en grappig.

Pesten kan heel schadelijk zijn en daarom moeten wij samen zorgen dat het snel stopt. Hierbij gaat het om duidelijk begrenzen van ongewenst gedrag (van alle partijen) en het herstellen van het vertrouwen. Omdat ieder pestgeval weer anders is, staan hieronder een aantal vuistregels die wij hanteren.

1. Denk aan alle rollen binnen het pesten.

- Wij (het team en de ouders van het kind dat pest) keuren het pestgedrag af en er volgt een consequentie indien het doorgaat. Hierbij wordt pestgedrag omgebogen in positief en betrokken gedrag in de klas.
- Wij leren kinderen verantwoordelijkheid te nemen en een positieve rol te spelen voor elkaar. Wij leren buitenstaanders (klasgenoten) het pestgedrag niet te bekrachtigen. Kinderen leren een goede vriend te zijn van de pester: help je vriend door hem weg te halen uit het pesten en met hem iets anders te gaan doen. Als omstanders/buitenstaanders niet ingrijpen, stemmen ze impliciet in met pesten.
- Kinderen die gepest worden oefenen om duidelijk hun grens aan te geven, geen benzine te geven, erbij weg te gaan en naar een maatje te gaan. Werkt het niet, dan ga je naar het aanwezige gezag.
- Klasgenoten hebben allemaal maatjes. Wij leren kinderen hoe je een goed maatje kan zijn voor iemand die last heeft van een ander. Wees zelf te vertrouwen, geef geen benzine aan pestgedrag en ga samen iets anders doen.

2. Betrek de context.

- Het betrekken van ouders bij de normvorming en het groepsproces is van groot belang, dit versterkt het WIJ-gevoel. Kinderen luisteren in de eerste plaats naar hun ouders. Ouders helpen hun kind door met vertrouwen te spreken over klasgenoten, ouders en het kindcentrum.
- De groepsnorm is van grote invloed op pesten. De groepsnorm moet zijn dat wij onze eigen status/populariteit niet versterken op een manier die ten koste gaat van een ander. Deze groepsnorm wordt versterkt door te werken aan het onderling vertrouwen in de groep. Wij leggen de focus hierop:
  - * Wat gaat er goed in de klas?
  - * Wat willen wij verbeteren in de klas?
  - * Welke kwaliteiten waarderen wij bij elkaar?
  - * Wat wordt ons plan?
  - * Hoe kunnen wij elkaar helpen?
- Indien nodig, betrekken wij de wijkagent.

3. Wij (team en ouders) letten op de manier waarop wij dit doen.

- Zoals op onze website beschreven staat: 'Een plek waar we genieten van de wereld om ons heen! Waar we verschillend zijn maar allemaal schitteren, zoals een edelsteen. Waar we christen zijn en dit willen delen en uitdragen.' Wij kijken om naar onze naaste en leven vanuit liefde, vergeving en genade.
- Wij willen dat iedereen zich veilig voelt op het kindcentrum.
- Wij delen kinderen niet in in daders en slachtoffers. Pesten is een complex probleem waarbij daders en slachtoffer niet altijd te scheiden zijn en soms een en dezelfde persoon is. Kinderen worden niet in hun kracht gezet door ze te labelen als dader of slachtoffer. De 'dader' wordt

- dan negatief bekeken (met wantrouwen) en doet dan al snel iets fout in de ogen van anderen. Het 'slachtoffer' wordt dan als zwak bestempeld, en wordt niet aangesproken op zijn of haar (veer)kracht. Hoe dan wel:
- d. Wij zoeken een oplossing die goed is voor alle betrokkenen.
  - e. Wij blijven met respect spreken over en met elkaar.
  - f. Wij (ouders en team) geven hierin het goede voorbeeld.

De rol van medewerkers, ouders en directie bij grensoverschrijdend gedrag

Wat is grensoverschrijdend gedrag?

Grensoverschrijdend gedrag kan op verschillende manieren plaatsvinden: verbaal, fysiek, materieel. Het kan bijvoorbeeld gaan om pesten, agressief gedrag, spullen kapot maken of stelen, discriminatie en seksuele toenadering of –intimidatie. Het gedrag kan zowel opzettelijk als onopzettelijk zijn, maar degene die er mee wordt geconfronteerd ervaart het als ongewenst en onaangenaam.

Elke situatie van grensoverschrijdend gedrag staat op zichzelf en vraagt een eigen afweging en aanpak. Wat bij het ene kind goed werkt, werkt bij het andere kind averechts. Toch zijn er wel wat vuistregels te creëren. Een kindcentrum is een plek om te leren, daar moet het dus veilig zijn. Binnen het kindcentrum moet de nadruk liggen op vertrouwen, maar dat kan alleen bestaan als er helder en duidelijk leiding is. De smiley poster geeft hiervoor een duidelijk kader: het moet goed zijn voor jou en de ander. Wij willen het vaak wel goed doen, maar het gaat soms wel eens mis.

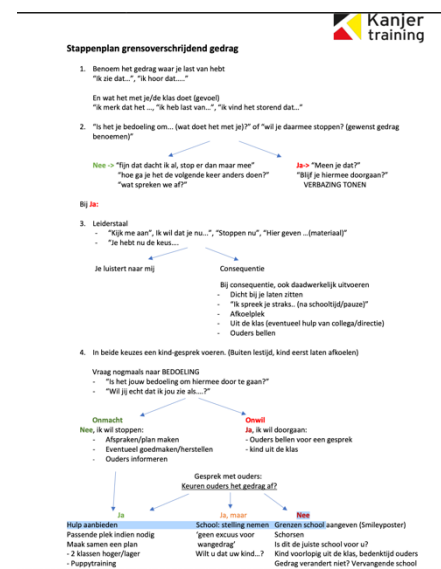
Als een kind of ouder grensoverschrijdend gedrag vertoont, is het eerste wat van belang is: Is de fysieke veiligheid in het geding van de leerkracht, het kind of de omstanders? (Voorbeelden: schaar gooien door de klas, met een mes dreigen, agressie, dreigen met een waakhond loslaten etc.)

In dat geval gaan wij niet eerst begrijpen en rustig in gesprek, het is dan een kwestie van handelen en grenzen stellen. Veiligheid staat voorop. Een optie zou dan kunnen zijn dat de leerkracht met de hele klas de ruimte verlaat. De leerkracht stuurt een andere volwassene naar het kind toe om het kind tegen zichzelf te beschermen.

Het heeft altijd de voorkeur om van kinderen af te blijven als leerkracht. Indien er echter geen alternatief is, is het ook de plicht om in te grijpen om gevaar te voorkomen. Dus vechtende kinderen uit elkaar halen nadat je duidelijk hebt gezegd: Uit elkaar nu!

Bij fysieke onveiligheid is er altijd een nagesprek met de ouders van de leerling. Daarbij gaan wij op zoek naar is hier sprake van onwil of onmacht? In beide gevallen verwachten wij echter dat ouders het gedrag afkeuren. Doen ouders dit niet, dan gaat deze leerling naar een andere klas tot de rust, veiligheid en het vertrouwen binnen de klas voldoende is hersteld. Zijn er aanwijzingen dat de leerling het gedrag in die klas ook zal laten zien, dan komen wij in een situatie van schorsen c.q. verwijderden binnen de grenzen van de leerplichtwet.

Dit stappenplan kunt u straks in het groot bekijken >>>

Onmacht versus Onwil

De Kanjertraining heeft als uitgangspunt dat kinderen zich niet willen misdragen, maar dat het wel eens mis gaat. Dat is niet erg, daar leren ze van. Toch zijn er soms kinderen die zich wel willen

misdragen. Wij maken dan ook een onderscheid tussen onmacht en onwil in de aanpak van grensoverschrijdend gedrag.

Bij sommige kinderen is het moeilijk uit te maken of er sprake is van onmacht/onvermogen/beperking of onwil. De Kanjertraining is van mening dat hier een duidelijk onderscheid in moet worden gemaakt. Dit onderscheid zit door de hele Kanjertraining heen.

Onmacht

Kinderen die zich misdragen, maar dat niet willen, worden ondersteund en hen wordt geleerd hoe zij zichzelf kunnen beheersen. Dat vindt plaats in samenwerking met de ouder(s) van deze leerling. Het kan zijn dat een kind het moeilijk heeft met zichzelf of met de omstandigheden waarin het verkeert. Maar desondanks probeert het kind er iets van te maken. Zo zijn er kinderen met onvermogen zoals autisme, ADHD, moeilijke (gezins)omstandigheden of andersoortige beperkingen die ondanks hun onvermogen er alles aan doen om zich aanvaardbaar te gedragen. Dat het misgaat is niet erg. Het zijn leermomenten.

Wat helpt is:

- Met ouders en kinderen moet worden besproken dat onvermogen, beperkingen en omstandigheden geen vrijbrief zijn voor wangedrag. Ook dit kind moet leren zich fatsoenlijk te gedragen zodat klasgenoten zich veilig voelen. Wanneer ouders tegen hun kind blijven zeggen dat hij/zij er niks aan kan doen, dan krijgt het kind een vrijbrief om zich te misdragen. De inzet, de motivatie, de urgentie is nodig om het kind ander gedrag te leren.
- Een groot deel van kinderen met gedragsproblemen (75%) heeft moeite met het begrijpen van taal. Dit wordt vaak over het hoofd gezien. Pas je taalgebruik dus aan.
- Ouders en medewerkers geven, op een rustig moment, inzicht in de gevolgen van het gedrag van het kind: "Als je zo doet, gebeurt er dit (kinderen willen niet meer met je omgaan/kinderen worden bang van jou/wij kunnen niet werken in de klas), dus je moet uit de klas". Hierdoor raken kinderen gemotiveerd om anders te reageren. Het reguleren van emoties begint bij de motivatie.
- Ouders en medewerkers stellen helpende vragen: "Wil jij je zo gedragen? Wil jij dat ik/wij jou zien als...? Hoe ga je het de volgende keer doen? Hoe herstel je de emotionele en/of materiële schade? Kunnen wij op deze manier weer verder met elkaar?"
- Wij geven duidelijke instructie welk gedrag wij wel van het kind willen zien. Dus niet wat niet, maar vooral wat wel.
- Kind uit de omgeving halen, soms juist bij leerkracht houden.
- Omstanders wegsturen.
- Kind voorbereiden op nieuwe situaties voordat de hele klas instructie krijgt.
- Coachingsgerichte benadering: voordoen is nadoen
- Op zoek gaan naar de oorzaken/triggers, alternatieven bedenken en oefenen hoe je anders zou kunnen reageren.
- Individuele kinderen die sociaal vastlopen kunnen met hun ouders een ouder-kind training volgen. Ouders kunnen hiervoor kijken op www.kanjertraining.nl. Of ze kunnen worden doorverwezen naar specialistische hulp indien nodig.

Onwil

Heeft een kind de opvatting dat het zich niet fatsoenlijk wil gedragen en met niemand rekening wil houden, dan reageert het kindcentrum grens stellend. Ouders worden betrokken bij het feit dat hun kind het verlangen heeft zich te willen misdragen. De mentaliteit van een kind is immers de verantwoordelijkheid van de ouders. Het is cruciaal nu in het gesprek met de ouders expliciet te vragen:

‘Keurt u als ouder dit gedrag goed? Wilt u dat uw kind morgen weer zo reageert?’

Als ouders reageren vanuit “nee, maar...”, waarin er een opsomming van redenen voor het gedrag komt, zal verwezen worden naar de smiley poster, met de vraag of het de bedoeling is dat hun kind andere kinderen lastigvalt. De meeste ouders willen dit niet.

De neiging ontstaat soms om alle omstandigheden rondom het kind te gaan aanpassen (beter toezicht, andere kinderen en de leerkracht moeten anders doen). Wanneer het echter om onwil gaat, kan de omgeving helemaal worden aangepast, maar wil het kind zich nog steeds niet fatsoenlijk gedragen. Vandaar deze bovenstaande vraag aan de ouders: Keurt u dit gedrag goed? Als ouders daarop aangeven dat ze het gedrag afkeuren, dan moeten ouders dat duidelijk tegen hun kind zeggen.

Ons kindcentrum heeft de steun van ouders nodig om hun kind bij te sturen. In de praktijk blijkt:

- Kinderen die handelen uit onvermogen, zijn goed te corrigeren als hun ouders goed samenwerken met de medewerkers.
- Kinderen die handelen uit onvermogen zijn moeilijk te corrigeren als hun ouders dat onvermogen als excuus voor vertoond wangedrag gebruiken.
- Kinderen die zich willen misdragen zijn snel te corrigeren (omdat er geen onvermogen meespeelt) als ouders op dezelfde lijn zitten als het kindcentrum.
- Kinderen die zich willen misdragen, zijn niet te corrigeren als ouders het een probleem van het kindcentrum vinden.

“Mijn kind mag slaan”

Wat als ouders een andere opvatting hebben over gedrag dan de het kindcentrum? Ouders vinden dat hun kind het recht heeft om agressief voor zichzelf op te komen. Het kind mag zich onfatsoenlijk gedragen ten koste van andere kinderen, medewerkers, ouders of het kindcentrum. Kortom, de rode kant van de smiley poster wordt goedgekeurd door de ouders.

De ouder wordt nu doorverwezen naar de directie. Deze maakt duidelijk:

- Wij hebben alle respect voor de regels die u thuis hanteert, daar bent u immers de baas.
- Op ons kindcentrum hebben wij aanvullende regels, deze bepalen wij.
- Indien u kiest voor onze kindcentrum, moet u tegen uw kind zeggen dat hij zich op het kindcentrum aan de regels die hier gelden moet houden.
- Wilt u ons helpen? Als alle kinderen voor zichzelf opkomen op de manier die u wenst, dan kan ik de veiligheid niet garanderen op het kindcentrum. Dat is mijn taak als directie.
- Als u niet wilt dat uw kind zich aan de regels houdt, is er geen plek meer op dit kindcentrum en moet u zoeken naar een kindcentrum die beter aansluit bij uw wensen.

Tot die tijd wordt er een passende oplossing gezocht die recht doet aan de situatie. Het bestuur moet hierover geïnformeerd worden, zodat het kindcentrum rugdekking heeft.

Bijvoorbeeld:

- Contract opstellen met duidelijke afspraken.
- Het kind wordt een of twee klassen hoger of lager geplaatst, in een “oefenklas”.
- Het kind is slechts een beperkt aantal uren op het kindcentrum.
- Feedbackoefeningen doen.
- Consequenties bedenken wanneer leerling het leren belemmert. Bijv. kind wordt opgehaald door ouders als het zich misdraagt. Een kindcentrum is immers een leerinstelling en geen opvang.
- Schorsing binnen de grenzen van de leerplichtwet.

Stappenplan grensoverschrijdend gedrag

1. Benoem het gedrag waar je last van hebt
"Ik zie dat...", "ik hoor dat...."

En wat het met je/de klas doet (gevoel)
"ik merk dat het ..., "ik heb last van...", "ik vind het storend dat..."

2. "Is het je bedoeling om... (wat doet het met je)?" of "wil je daarmee stoppen? (gewenst gedrag benoemen)"

Nee -> "fijn dat dacht ik al, stop er dan maar mee"
"hoe ga je het de volgende keer anders doen?"
"wat spreken we af?"

Ja -> "Meen je dat?"
"Blijf je hiermee doorgaan?"
VERBAZING TONEN

Bij **Ja**:

3. Leiderstaal
  - "Kijk me aan", Ik wil dat je nu...", "Stoppen nu", "Hier geven ...(materiaal)"
  - "Je hebt nu de keus...."

Je luistert naar mij

Consequentie

- Bij consequentie, ook daadwerkelijk uitvoeren
- Dicht bij je laten zitten
  - "Ik spreek je straks.. (na schooltijd/pauze)"
  - Afkoelplek
  - Uit de klas (eventueel hulp van collega/directie)
  - Ouders bellen

4. In beide keuzes een kind-gesprek voeren. (Buiten lestijd, kind eerst laten afkoelen)

Vraag nogmaals naar **BEDOELING**

- "Is het jouw bedoeling om hiermee door te gaan?"
- "Wil jij echt dat ik jou zie als....?"

Onmacht

Nee, ik wil stoppen:

- Afspraken/plan maken
- Eventueel goedmaken/herstellen
- Ouders informeren

Onwil

Ja, ik wil doorgaan:

- Ouders bellen voor een gesprek
- kind uit de klas

Gesprek met ouders:
Keuren ouders het gedrag af?

Ja

Ja, maar

Nee

Hulp aanbieden

- Passende plek indien nodig
- Maak samen een plan
- 2 klassen hoger/lager
- Puppytraining

School: stelling nemen

- 'geen excuus voor wangedrag'
- Wilt u dat uw kind...?

Grenzen school aangeven (Smileyposter)

- Schorsen
- Is dit de juiste school voor u?
- Kind voorlopig uit de klas, bedenktijd ouders
- Gedrag verandert niet? Vervangende school